

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 458/2016
20.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.К., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., адв. М.В., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 27/15 од 26.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1565/15 од 28.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., адв. М.В., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 27/15 од 26.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1565/15 од 28.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 27/15 од 26.10.2015. године окривљени С.К. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од пет година коју ће издржати по правноснажности пресуде а у коју му се урачунава и време проведено у притвору почев од 26.10.2014. године па до 24.12.2014. године.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то у износу од 157.176,00 динара од чега на име судског паушала износ од 7.000,00 динара, на име трошкова вештачења од стране вештака саобраћајне струке износ од 24.000,00 динара, на име трошкова вештачења од стране вештака медицинске струке неуропсихијатра специјалисте судске медицине и клиничког психолога износ од 120.176,00 динара и на име нужних трошкова за долазак три сведока у суд у износу од 6.000,00 динара.

Окривљени је обавезан да оштећеном Н.И. и Д.Р. на име трошкова кривичног поступка солидарно плати износ од 108.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Оштећени Н.И. и Д.Р. за остваривање имовинскоправног захтева упућени су на парницу.

На основу члана 86. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Ц“ категорије у трајању од четири године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да време проведено у затвору се не урачунава у време трајања ове мере.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1565/15 од 28.01.2016. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног С.К. и преиначена пресуда Вишег суда у Чачку К 27/15 од 26.10.2015. године само у делу одлуке о казни тако што је апелациони суд окривљеног С.К. за кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од четири године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.10.2014. године до 24.12.2014. године док је жалба браниоца окривљеног у осталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног С.К., адв. М.В., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., адв. М.В., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног С.К., адв. М.В., у поднетом захтеву не одређује конкретно учињену повреду закона а из образложења произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, због које повреде је захтев дозвољен, али не одређује у чему се ова повреда материјалноправне природе састоји, већ у суштини у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа што не представља разлог због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наиме, супротно чињеничним утврђењима из изреке првостепене пресуде бранилац окривљеног С.К. адв. М.В., као разлог подношења захтева наводи да је суд погрешно применио одредбу члана 35. ЗОБС-а, с обзиром да из изреке правноснажних пресуда произилази да је „у моменту судара возило које се кретало из супротног смера прешло на леву страну коловоза, дакле на десну страну у правцу којим се кретало возило окривљеног, што значи да је возило окривљеног у моменту судара било на десној страни коловоза“ из чега даље произилази да се возило окривљеног прописно кретало, као и да ни један материјални доказ не указује да се претходно возило окривљеног кретало левом страном коловоза, а да су искази возача возила из супротног смера као и налаз и мишљење вештака усмерени ка одбрани од кривице возача возила из супротног смера, дакле оспорава се утврђено чињенично стање и износи сопствена оцена изведених доказа у вези са наведеним кривичним делом.

Како је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на недозвољене разлоге за подношење захтева то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног С.К., адв. М.В. одбацио као недозвољен.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.